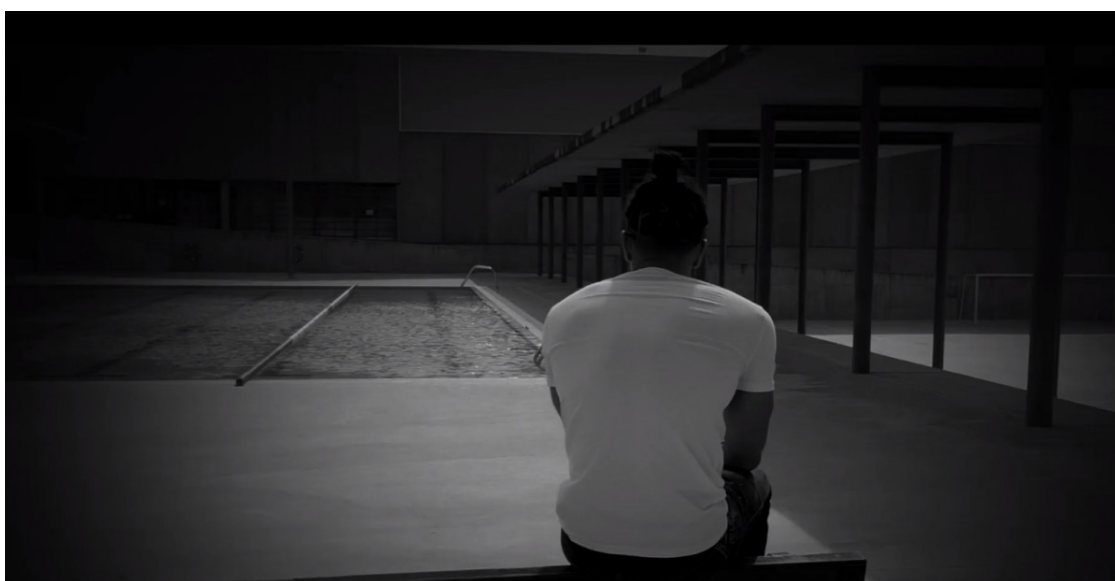

Convertir els presos en guionistes i directors, la proposta que ha causat furor a Lledoners

Des del centre penitenciari de Sant Joan de Vilatorrada s'ha impulsat, aquest estiu, un festival de curtmetratges amb produccions fetes pels mateixos interns

Un dels curtmetratges elaborats dins de la presó de Lledoners

Quan arriba l'estiu, molts dels educadors i voluntaris que organitzen i custodien les activitats artístiques i lúdiques a les diverses presons de Catalunya marxen de vacances. És per això que, des de la Direcció General de Serveis Penitenciaris de la Generalitat, s'ha creat el Servei de dinamització d'estiu, que pretén oferir, als interns, "una ocupació positiva del temps d'oci" mitjançant "activitats esportives o d'educació social, en el lleure i en valors", exposen des del Departament de Justícia.

La de Lledoners, al Bages, és una de les presons que ofereix aquest servei. Un servei en el qual el jove director de cinema manresà Isaac Rodríguez fa dos anys que hi treballa. En el cas de l'estiu del 2017 va realitzar, amb l'ajuda d'alguns interns, un vídeo destinat als nous presos que hi ingressessin, "amb les normes del centre, consells i experiències personals", comenta.

Aquest 2018, però, des de Lledoners no es tenia cap idea de com enfocar el taller audiovisual. És per això que Rodríguez els va proposar de deixar que fossin els mateixos reclusos els que decidissin què i com volien rodar.

Com passa en totes les activitats lúdiques, els interns són lliures de participar-hi. En el cas del taller audiovisual, van apuntar-s'hi una trentena de persones, que van dividir-se en set grups de treball. "El primer que van fer va ser pensar què volien explicar i guionitzar-ho", explica el director manresà, tot puntualitzant que aquesta feina "va comptar amb el suport d'una de les educadores socials del centre". Un cop amb la idea sobre el paper, el següent pas era posar-la a la pràctica.

"Hi havia qui tenia més ganes de gravar; d'altres que preferien fer d'actors i a alguns els cridava més l'atenció tot el tema del so i la música o l'edició del vídeo", manifesta Rodríguez. Tot plegat va durar dos mesos i mig -des de començaments de juliol fins a mitjan setembre- i va cloure el dimarts 25 [de setembre] amb el que van batejar com el I Festival de Curtmetratges del CP Lledoners, una celebració que va tenir lloc a la sala d'actes del centre i en la qual es van projectar tots els films. L'assistència d'interns que van prendre-hi part "va superar totes les expectatives", somriu el jove cineasta.

Isaac Rodríguez, l'alma mater del Festival de Curtmetratges del CP Lledoners. Foto: AFT

"La idea de crear un festival amb els projectes dels propis presos", continua Rodríguez, "se'm va acudir un dia que vaig topar amb la pàgina web del Daroca&Prison Film Fest", un certamen impulsat l'any 2011 per la presó aragonesa de Daroca en el qual els mateixos interns fan de jurat dels diversos curtmetratges que directors d'arreu del món els fan arribar. En aquest cas, doncs, no són els presos els que elaboren les peces cinematogràfiques. L'edició d'enguany del Daroca&Prison Film Fest tindrà lloc el proper mes de novembre. Tal com expliquen a través de la seva pàgina web, "hem rebut un total de 752 curts de més de quaranta-cinc països".

Un jurat de nivell

Aquesta primera edició del festival de Lledoners ha comptat amb un jurat format pel director hospitalenc Marc Recha; el realitzador osonenc i director del Festival Nits de cinema oriental de Vic, Quim Crusellas; la bibliotecària de la presó, i un dels interns. Tots quatre van atorgar el premi al millor curt i també van concedir una menció especial.

Per la seva banda, la resta de reclusos que van assistir a l'acte, van votar el film que més els va agradar obtenint, aquest darrer, el premi del públic.

Oberts a altres festivals i voluntat de continuïtat

"Veient l'èxit que van tenir els curts, ja estem mantenint contacte amb alguns festivals de cinema social de la Catalunya Central per veure si podem presentar-nos-hi", diu Rodríguez, tot afegint que si això passés "seria molt enriquidor tant pels mateixos presos com per la gent que els veïés". En aquest sentit, exposa, en les projeccions fora reïxes "també hi podrien assistir els interns acompanyats d'algun educador o educadora i explicar les seves vivències en viu i en directe, pot crear-se un debat entre públic i reclusos molt interessant". És per això que el manresà espera que "el festival tingui continuïtat".

Frame d'un altre dels curts presentats en el marc del festival

Títols i arguments dels curtmetratges

Tots els curts tenen una durada d'entre tres i onze minuts, i tracten temàtiques diverses. El que va rebre el premi per part del jurat, titulat *Siempre sale el sol*, explica el testimoni d'un dels reclusos, empresonat per tràfic de drogues, des que entra al centre (trist, apagat, desmotivats) fins que aconsegueix acceptar i convida amb aquesta nova realitat distraient-se i pensant en positiu. El mereixedor de la menció especial, *Cultura Patio*, és un crít a seguir les normes d'higiene i comportament a la presó, tot vetllant per la convivència i el respecte.

Les experiències i els episodis de vida dels reclusos també protagonitzen els films *Camino hacia la libertad* i *Històries de vida*.

El premiat pel públic, *Señor, ayúdame*, és una versió de la cançó amb el mateix nom de Los Chichos interpretada per dos interns, amb guitarra i veu. *Los Inmortales* ressegueix, a través d'una veu en off que recita el conte *El inmortal* de l'escriptor argentí Jorge Luis Borges una sèrie d'il·lustracions ideades per un intern. Finalment, *Una carta perdida*, situa l'espectador en una sala d'exposicions. De sobte, a una noia li cau una carta, i el propietari del local la llegeix. El que hi troba és un poema que reflexiona sobre l'amor.

Les il·lustracions d'un dels interns que protagonitzen un dels curts